

**บัญชีสรุปประเด็นความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการยกร่างรัฐธรรมนูญ
ของคณะกรรมการปฏิรูปเศรษฐกิจการเงิน การคลัง สถาปนาปฏิรูปแห่งชาติ**

ที่	ประเด็น	หมายเหตุ
๑.	บุคคลพึงแสดงสถานะรายได้ต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ผู้มีรายได้ไม่เพียงพอได้รับความช่วยเหลือจากรัฐ และให้ผู้มีรายได้ถึงเกณฑ์ก็ต้องเสียภาษีโดยผู้เสียภาษีมีสิทธิได้รับสิทธิประโยชน์ตามกฎหมาย เสียภาษีไม่เกินจำนวนที่กฎหมายกำหนดอย่างเป็นธรรม ได้รับการปฏิบัติอย่างถูกต้องและแน่นอน ให้สามารถอุทธรณ์คัดค้านการประเมินภาษีได้ รวมทั้งได้รับความคุ้มครองในสิทธิส่วนบุคคล โดยมีมาตรการป้องกันความลับส่วนบุคคลด้วย	ภาคที่ ๑ หมวดที่ ๒ ส่วนที่ ๒ สิทธิ เสรีภาพของพลเมือง
๒.	บุคคลมีหน้าที่เสียภาษีตามหลักความสามารถ เป็นธรรมและทั่วถึง เพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคม	ภาคที่ ๑ หมวดที่ ๒ ส่วนที่ ๓ หน้าที่พลเมือง
๓.	รัฐต้องจัดทำยุทธศาสตร์เศรษฐกิจแห่งชาติโดยมีเป้าหมายให้ประเทศไทยเป็นประเทศพัฒนาแล้วอย่างยั่งยืน โดยดำเนินการให้มีหน่วยงานอิสระทำหน้าที่ติดตามและประเมินผลการดำเนินการตามยุทธศาสตร์อย่างต่อเนื่อง	ภาคที่ ๒ หมวดที่ ๒ แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ
๔.	รัฐต้องจัดให้มีระบบการรวมศูนย์การบริหารการเชื่อมต่อทางเศรษฐกิจกับต่างประเทศทั้งในภูมิภาคและในโลก	ภาคที่ ๒ หมวดที่ ๒ แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ
๕.	รัฐต้องพัฒนาและปรับปรุงกฎหมายอย่างต่อเนื่องเพื่อให้เอื้อต่อการดำเนินยุทธศาสตร์เศรษฐกิจของประเทศไทยภายใต้การเปลี่ยนแปลงในภูมิภาคและในโลก	ภาคที่ ๒ หมวดที่ ๒ แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ
๖.	ให้ธนาคารแห่งประเทศไทยมีอำนาจหน้าที่ในการกำหนดนโยบายทางการเงิน ในการกำหนดนโยบายการเงินดังกล่าวให้ธนาคารแห่งประเทศไทยมีความเป็นอิสระจากฝ่ายบริหารและการเมือง ในการนี้ ต้องกำหนดกรอบการบริหารที่สามารถชี้แจงและตรวจสอบได้ และต้องมีความรับผิดชอบต่อสังคมอย่างชัดเจน	ภาคที่ ๒ หมวดที่ ๒ แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ
๗.	รัฐต้องจัดให้มีการกำกับดูแลระบบสถาบันการเงินที่โปร่งใสและมีประสิทธิภาพ และอยู่บนพื้นฐานที่ทัดเทียมกัน เพื่อให้สถาบันการเงินมีความมั่นคง มีการแข่งขันกันเองอย่างเหมาะสม สามารถแข่งขันได้ในภูมิภาค ตลอดจนให้บริการแก่ประชาชนและภาคธุรกิจโดยทั่วถึงและเป็นธรรม	ภาคที่ ๒ หมวดที่ ๒ แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ
๘.	รัฐควรส่งเสริมสนับสนุนระบบการออมเพื่อการชราภาพ และจัดให้มีสวัสดิการสังคมแก่ประชาชนโดยรวม โดยไม่เป็นภาระเกินสมควรแก่ฐานะการคลังของประเทศ ทั้งนี้เพื่อให้ประชาชนมีความมั่นคงในชีวิต	ภาคที่ ๒ หมวดที่ ๒ แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ
๙.	รัฐควรส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้ทางการเงิน มีนิสัยในการออม มีความเข้าใจเกี่ยวกับบริการและผลิตภัณฑ์ทางการเงิน และมีวินัยทางการเงิน	ภาคที่ ๒ หมวดที่ ๒ แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ

ที่	ประเด็น	หมายเหตุ
๑๐.	รัฐมีหน้าที่ส่งเสริมและจัดอุปสรรคต่าง ๆ เพื่อให้ตลาดทุนเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ทั้งด้านการเข้าถึงแหล่งทุนของกิจการทุกขนาดอย่างมีธรรมาภิบาล และเป็นช่องทางในการออมและลงทุนของภาคประชาชนกับภาคครัวเรือน เพื่อยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศในระดับสากล	ภาคที่ ๒ หมวดที่ ๒ แนวนโยบายพื้นฐาน แห่งรัฐ
๑๑.	รัฐต้องดำเนินการให้ประชาชนทุกระดับมีความรู้ทางการเงินและต้องปลูกฝังให้ประชาชนมีความสามารถในการบริหารการเงินของครัวเรือนได้อย่างเหมาะสมเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้นอย่างยั่งยืน โดยจัดให้มีหน่วยงานอิสระรับผิดชอบในเรื่องนี้	ภาคที่ ๒ หมวดที่ ๒ แนวนโยบายพื้นฐาน แห่งรัฐ
๑๒.	รัฐต้องจัดให้มีระบบบำเหน็จบำนาญของประชาชน โดยต้องคำนึงถึงความเพียงพอในการยังชีพหลังเกษียณ และไม่เป็นภาระทางการคลังของรัฐ เพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุ ทั้งนี้ต้องจัดให้มีหน่วยงานกลางเพื่อเป็นศูนย์กลางในการกำหนดนโยบายและกำกับดูแล	ภาคที่ ๒ หมวดที่ ๒ แนวนโยบายพื้นฐาน แห่งรัฐ
๑๓.	รัฐต้องมียุทธศาสตร์ที่ชัดเจนในการดำเนินการของรัฐวิสาหกิจ ทั้งในแง่ความจำเป็นในการดำรงอยู่ ความมีประสิทธิภาพ การแข่งขันอย่างเป็นธรรมกับภาคธุรกิจ การกำหนดเป้าหมายการดำเนินการที่ชัดเจน และการยกระดับธรรมาภิบาลให้เทียบเท่าสากล โดยให้แยกหน่วยงานซึ่งทำหน้าที่กำกับดูแลธุรกิจรายสาขาและหน่วยงานซึ่งทำหน้าที่เป็นเจ้าของรัฐวิสาหกิจแทนประชาชนอย่างชัดเจน ในการนี้ ให้รัฐจัดตั้งองค์กรซึ่งทำหน้าที่เป็นเจ้าของรัฐวิสาหกิจแทนประชาชนที่มีความเป็นอิสระซึ่งต้องรับผิดชอบในการดำเนินงานของรัฐวิสาหกิจทุกแห่ง	ภาคที่ ๒ หมวดที่ ๕ การคลังและ การงบประมาณของรัฐ
๑๔.	รัฐพึงจัดระบบภาษีเป็น ๒ ระดับ คือ ระดับชาติและระดับท้องถิ่น และดำเนินการให้ภาษีท้องถิ่นมีรายได้มากพอสมควรแก่การใช้จ่ายของท้องถิ่น และให้มีระบบการตรวจสอบการใช้งบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีประสิทธิภาพ	ภาคที่ ๒ หมวดที่ ๕ การคลังและ การงบประมาณของรัฐ
๑๕.	แผนการจัดหารายรับ และแผนการใช้จ่ายของภาครัฐให้จัดทำเป็นพระราชบัญญัติ เรียกว่าพระราชบัญญัติงบประมาณประจำปี ซึ่งจะต้องได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา โดยให้เสนอหลักเกณฑ์ ขั้นตอน กำหนดเวลา วิธีการ ขอบเขตและเงื่อนไขที่สมควรใช้ในการจัดทำร่างพระราชบัญญัติการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติและการให้ความเห็นชอบพระราชบัญญัติ ให้กำหนดไว้ในกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ และแผนการหารายรับ รายจ่ายและแผนหารายได้ชำระหนี้เงินกู้ ซึ่งรัฐบาลต้องแถลงต่อรัฐสภาว่า แหล่งที่มาของการกู้เงิน รวมถึงการกำหนดแผนในการจัดหารายได้ในรูปแบบของภาษีเพื่อนำมาชำระหนี้ เพื่อไม่ให้เกิดปัญหาหนี้สะสมของรัฐบาลชุดต่อไป เว้นแต่กรณีจำเป็นเร่งด่วนอาจดำเนินการไปพลางก่อนได้ แต่ต้องแจ้งขออนุมัติจากรัฐสภา	ภาคที่ ๒ หมวดที่ ๕ การคลังและ การงบประมาณของรัฐ
๑๖.	การใช้จ่ายเงินแผ่นดินจะกระทำได้ที่เฉพาะที่ได้กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยงบประมาณรายจ่าย กฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ กฎหมายว่าด้วยการโอนงบประมาณ หรือกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลัง เว้นแต่ในกรณีจำเป็นเร่งด่วนรัฐบาลจะจ่ายไปก่อนก็ได้ แต่ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กฎหมายบัญญัติ ในระหว่างที่ประเทศอยู่ในภาวะสงคราม คณะรัฐมนตรีมีอำนาจโอนหรือนำรายจ่ายที่กำหนดไว้สำหรับส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจใดไปใช้ในรายการที่แตกต่างจากที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีได้ทันที เพื่อให้สอดคล้องกับภาวะสงคราม และให้รายงานรัฐสภาทราบโดยเร็ว	ภาคที่ ๒ หมวดที่ ๕ การคลังและ การงบประมาณของรัฐ

ที่	ประเด็น	หมายเหตุ
๑๗.	สำหรับเงินรายได้ของหน่วยงานของรัฐใดที่ไม่ต้องนำส่งเป็นรายได้แผ่นดิน ให้หน่วยงานนั้นทำรายงานการรับและการใช้จ่ายเงินดังกล่าว เสนอต่อคณะรัฐมนตรีเมื่อสิ้นปีงบประมาณทุกปี และให้คณะรัฐมนตรีทำรายงานเสนอต่อรัฐสภาต่อไป	ภาคที่ ๒ หมวดที่ ๕ การคลังและ การงบประมาณของรัฐ
๑๘.	ให้มีกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญเพื่อกำหนดความหมายของ “หนี้สาธารณะ” การกำหนดเพดานหนี้สาธารณะ และกำหนดตัวชี้วัดเพดานหนี้สาธารณะ	ภาคที่ ๒ หมวดที่ ๕ การคลังและ การงบประมาณของรัฐ
๑๙.	รัฐจะต้องจัดให้มีการจัดตั้ง “องค์กรอิสระ” ที่เรียกว่า คณะกรรมการนโยบายการเงินการคลังและภาษีอากรแห่งชาติที่ประกอบด้วยตัวแทนจากภาครัฐ ภาคธุรกิจ ประชาชนและภาควิชาการ เพื่อทำหน้าที่ในการวิเคราะห์ เสนอแนะ นโยบายการเงิน การคลัง ภาษีอากร และกำหนดมาตรการคุ้มครองสิทธิและคุ้มครองสิทธิของผู้เสียภาษี พร้อมเสนอแนะต่อคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมาย เพื่อเสนอเป็นกฎหมายต่อรัฐบาลหรือรัฐสภา	ภาคที่ ๓ หมวดที่ ๒ การตรวจสอบการใช้ อำนาจรัฐ
๒๐.	รัฐพึงจัดตั้งสำนักงบประมาณแห่งรัฐสภา (Parliamentary Budget office หรือ PBO) เพื่อทำหน้าที่ศึกษาและวิเคราะห์การจัดทำงบประมาณภาครัฐ โดยมีหน้าที่ดังนี้ ๑) ทำหน้าที่ศึกษาและวิเคราะห์การจัดทำงบประมาณภาครัฐ และการติดตามประเมินผลการใช้งบประมาณโดยหน่วยงานของรัฐ ๒) วิเคราะห์/ประเมินด้วยว่านโยบายเกี่ยวกับการใช้จ่ายของภาครัฐที่เสนอโดยนักการเมือง/พรรคการเมืองต่าง ๆ ในการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งจะมีผลต่อหนี้สาธารณะอย่างไร	ภาคที่ ๓ หมวดที่ ๒ การตรวจสอบการใช้ อำนาจรัฐ
๒๑.	รัฐต้องจัดตั้งให้มีหน่วยงานกลาง รับผิดชอบการแก้ไขปัญหาความยากจนและปัญหาความเหลื่อมล้ำภายในประเทศอย่างบูรณาการ มีอำนาจ กำหนดยุทธศาสตร์ กรอบนโยบาย เป้าหมายระดับความยากจน และระดับความเหลื่อมล้ำของประชาชนที่ชัดเจน ตลอดจน รับผิดชอบในการประสานงานและประเมินผลการดำเนินงานของภาครัฐ เพื่อดำเนินการลดปัญหาดังกล่าวอย่างต่อเนื่อง	ภาคที่ ๔ หมวดที่ ๑ การปฏิรูปเพื่อลดความ เหลื่อมล้ำและสร้าง ความเป็นธรรม
๒๒.	รัฐต้องดำเนินการเพื่อสร้างความเท่าเทียมกันในเชิงโอกาส ให้กับประชากรในกลุ่มต่าง ๆ ทั้งในเมืองและในชนบท ทั้งในด้านการศึกษาภาคบังคับและอาชีวศึกษาที่มีคุณภาพ การเข้าถึงบริการทางการเงินพื้นฐาน อาทิ ผ่านกองทุนการออมชุมชน สหกรณ์ชุมชน และระบบธนาคาร ตลอดจนเข้าถึงสาธารณูปโภคสำคัญด้านต่าง ๆ	ภาคที่ ๔ หมวดที่ ๑ การปฏิรูปเพื่อลดความ เหลื่อมล้ำและสร้าง ความเป็นธรรม
๒๓.	รัฐต้องดำเนินการให้ ผู้ที่ยากจนกว่า (ทั้งในเชิงพื้นที่ และในเชิงกลุ่ม) ได้รับการดูแล ได้รับการจัดสรรงบประมาณพัฒนาพิเศษ เพิ่มเติมอย่างต่อเนื่อง ตามความเหมาะสม เพื่อช่วยพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน พัฒนาการศึกษาค้นคว้าอาชีพ ช่วยให้เข้าถึงแหล่งทุน สร้างให้เกิดชุมชนที่เข้มแข็ง เพื่อช่วยยกระดับฐานะของคนเหล่านั้นในระยะยาวให้ทัดเทียมกับประชากรส่วนใหญ่ของประเทศ	ภาคที่ ๔ หมวดที่ ๑ การปฏิรูปเพื่อลดความ เหลื่อมล้ำและสร้าง ความเป็นธรรม
๒๔	ต้องดำเนินการเพื่อปฏิรูปภาคการเกษตร โดยเน้นการเพิ่มประสิทธิภาพภาคการเกษตร ช่วยให้เกิดเกษตรกรสามารถเข้าถึงปัจจัยสำคัญทางการผลิต รวมถึงการปฏิรูปที่ดิน การพัฒนาแหล่งน้ำ การยกระดับสหกรณ์การเกษตร การแปรรูปสินค้าภาคการเกษตร ตลอดจนการพัฒนานวัตกรรมด้านการเกษตรอย่างต่อเนื่อง	ภาคที่ ๔ หมวดที่ ๑ การปฏิรูปเพื่อลดความ เหลื่อมล้ำและสร้าง ความเป็นธรรม

ที่	ประเด็น	หมายเหตุ
๒๕	รัฐต้องดำเนินการเพื่อเอื้อให้เกษตรกรโดยรวม สามารถเข้าถึงที่ดินเพื่อทำกิน และรักษาที่ดินทำกินไว้ได้ โดยใช้มาตรการต่าง ๆ ประสานกันอย่างเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การใช้ประโยชน์สูงสุดจากที่ดิน อาทิ การจัดตั้งธนาคารที่ดิน ภาษีที่ดิน และการออกโฉนดชุมชน	ภาคที่ ๔ หมวดที่ ๑ การปฏิรูปเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและสร้าง ความเป็นธรรม
๒๖	รัฐต้องดำเนินการจัดเก็บภาษีและดำเนินการใช้จ่ายงบประมาณอย่างเป็นธรรม โดยมีเป้าหมาย เพื่อลดความเหลื่อมล้ำ	ภาคที่ ๔ หมวดที่ ๑ การปฏิรูปเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและสร้าง ความเป็นธรรม
๒๗	รัฐต้องดำเนินการเพื่อไม่ให้เกิดการผูกขาดตัดตอน ไม่ว่าจะทางตรงหรือทางอ้อม ในการทำธุรกิจต่าง ๆ โดยส่งเสริมให้มีการแข่งขันอย่างเสรีและเป็นธรรม โดยในกรณีที่ต้องมีการผูกขาด รัฐต้องกำกับดูแล เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมต่อผู้บริโภค	ภาคที่ ๔ หมวดที่ ๑ การปฏิรูปเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและสร้าง ความเป็นธรรม
๒๘	รัฐต้องจัดให้มีระบบสวัสดิการขั้นพื้นฐานให้กับประชาชน โดยดูแลให้เกิดการออมในประเทศ ให้ผู้สูงอายุมีรายได้ที่พอเพียงกับการเลี้ยงชีพ และดูแลให้ผู้ด้อยโอกาสสามารถดำรงชีพได้อย่างเหมาะสม	ภาคที่ ๔ หมวดที่ ๑ การปฏิรูปเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและสร้าง ความเป็นธรรม
๒๙	รัฐต้องสนับสนุนภาคเอกชนและประชาชน มีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาความเหลื่อมล้ำของประเทศ ด้วยการใช้มาตรการทางภาษีอากร และกฎหมายที่เหมาะสม เพื่อจูงใจให้มีส่วนร่วม	ภาคที่ ๔ หมวดที่ ๑ การปฏิรูปเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและสร้าง ความเป็นธรรม

คณะอนุกรรมการปฏิรูปตลาดทุน ในคณะกรรมการปฏิรูปเศรษฐกิจ การเงินและการคลัง
๙ ธันวาคม ๒๕๕๗

แบบเสนอความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการยกร่างรัฐธรรมนูญ
ของคณะอนุกรรมการปฏิรูปตลาดทุน สภาปฏิรูปแห่งชาติ

๑. ประเด็นที่เสนอให้บรรจุในร่างรัฐธรรมนูญ (แบบฟอร์มละ ๑ ประเด็น)

รัฐมีหน้าที่ส่งเสริมและจัดอุปสรรคต่าง ๆ เพื่อให้ตลาดทุนเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ทั้งด้านการเข้าถึงแหล่งทุนของกิจการทุกขนาดอย่างมีธรรมาภิบาล และเป็นช่องทางในการออมและลงทุนของภาคประชาชนกับภาคครัวเรือน เพื่อยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศในระดับสากล

๒. คำอธิบายประกอบประเด็นที่นำเสนอในข้อ ๑ (หมายเหตุ : ไม่ควรเกิน ๑๐ บรรทัด, มีความกระชับ, เข้าใจง่าย)

ตลาดทุนมีความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจและสังคมของประเทศโดยเป็นแหล่งระดมทุนหลักของภาครัฐและภาคเอกชนทั้งในและต่างประเทศ ซึ่งเป็นกลไกขับเคลื่อนระบบเศรษฐกิจและก่อให้เกิดการจ้างงาน ตลอดจนเป็นช่องทางการออมและการลงทุนที่สำคัญของประชาชน ดังนั้น ภาครัฐจำเป็นต้องเร่งเสริมสร้างความเข้มแข็งและประสิทธิภาพของตลาดทุนไทย โดยพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางการเงินของระบบตลาดทุนไทยให้เป็น Financial Transaction Center ที่เชื่อมโยงได้กับระบบตลาดทุนทั้งในระดับภูมิภาคและระดับโลก ซึ่งจะทำให้ตลาดทุนไทยเป็นอีกหนึ่งเสาหลักที่สำคัญนอกเหนือจากระบบธนาคารพาณิชย์ที่ช่วยสร้างความสมดุลในระบบการเงินไทย รวมถึงเอื้อประโยชน์ในภาคส่วนต่างๆ ของสังคม อาทิ ผู้ประกอบการขนาดเล็กและกลาง และภาคเกษตร ในการเข้าถึงแหล่งทุน อันจะส่งผลต่อการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

คณะอนุกรรมการปฏิรูปตลาดทุน ในคณะกรรมการปฏิรูปเศรษฐกิจ การเงินและการคลัง

๙ ธันวาคม ๒๕๕๗

๓. หลักการและเหตุผลที่เสนอ (กรณารับให้เชื่อมโยงกับมาตรา ๒๗ ของรัฐธรรมนูญ)

รัฐมีหน้าที่ผลักดันให้ตลาดทุนเป็นกลไกในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

- (1) ปัจจุบันการดำเนินธุรกิจในตลาดทุนยังมีอุปสรรคต่าง ๆ เช่น อุปสรรคด้านกฎหมายและภาษีที่มีความล้าสมัย
- (2) ปัจจุบันธุรกิจขนาดเล็กยังมีข้อจำกัดในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนในตลาดทุน
- (3) ปัจจุบันประชาชนจำนวนมากยังไม่ได้ใช้ตลาดทุนเป็นช่องทางในการออมเงินและลงทุนที่มีประสิทธิภาพ
- (4) ปัจจุบันตลาดทุนไทยยังต้องพัฒนาให้แข่งขันได้ในระดับสากล โดยเฉพาะเป้าหมายในระยะเร่งด่วนคือการเป็นศูนย์กลางของประเทศเพื่อนบ้านอย่าง ลาว กัมพูชา เวียดนาม และพม่า

๔. เสนอให้บรรจุในโครงร่างรัฐธรรมนูญภาคที่ ๒ หมวดที่ ๒ แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ

คณะอนุกรรมการปฏิรูปตลาดทุน ในคณะกรรมการปฏิรูปเศรษฐกิจ การเงินและการคลัง
๙ ธันวาคม ๒๕๕๗

แบบเสนอความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการยกย่องรัฐธรรมนูญ
ของคณะอนุกรรมการปฏิรูปตลาดทุน สภาปฏิรูปแห่งชาติ

๑. ประเด็นที่เสนอให้บรรจุในร่างรัฐธรรมนูญ (แบบฟอร์มละ ๑ ประเด็น)

รัฐต้องดำเนินการให้ประชาชนทุกระดับมีความรู้ทางการเงินและต้องปลูกฝังให้ประชาชนมีความสามารถในการบริหารการเงินของครัวเรือนได้อย่างเหมาะสมเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้นอย่างยั่งยืน โดยจัดให้มีหน่วยงานอิสระรับผิดชอบในเรื่องนี้

๒. คำอธิบายประกอบประเด็นที่นำเสนอในข้อ ๑ (หมายเหตุ : ไม่ควรเกิน ๑๐ บรรทัด, มีความกระชับ, เข้าใจง่าย)

รัฐบาลมีหน้าที่จัดการให้ประชาชนทุกระดับมีความรู้ทางการเงิน (Financial Literacy) อย่างทั่วถึงและต้องปลูกฝังให้ประชาชนมีความสามารถในการบริหารการเงินของครัวเรือนได้อย่างเหมาะสมเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนให้ดีขึ้นในระยะยาวอย่างยั่งยืน โดยขยายโอกาสการเข้าถึงบริการทางการเงิน แหล่งเงินทุนเพื่อการประกอบอาชีพ และสามารถเก็บออมได้อย่างพอเพียงต่อการใช้จ่าย ซึ่งจะช่วยลดปัญหาความยากจนและหนี้ภาคครัวเรือน นำมาซึ่งความมั่นคงทางการเงินของครอบครัว สังคม และระบบเศรษฐกิจโดยรวม ยิ่งไปกว่านั้น การที่ประชาชนมีความรู้ทางการเงินที่ดีจะช่วยให้ประชาชนสามารถบริหารเงินออมที่สร้างผลตอบแทนการลงทุนที่เพียงพอต่อการดำรงชีพหลังเกษียณอย่างมีคุณภาพ อีกทั้งเป็นการช่วยลดภาระงบประมาณภาครัฐระยะยาวในด้านต่างๆ เช่น งบประมาณด้านการบริการสาธารณสุข ด้านการศึกษา หรือการก่อกองหนี้สาธารณะ เป็นต้น

คณะอนุกรรมการปฏิรูปตลาดทุน ในคณะกรรมการปฏิรูปเศรษฐกิจ การเงินและการคลัง
๙ ธันวาคม ๒๕๕๗

๓. หลักการและเหตุผลที่เสนอ (กรณาระบุให้เชื่อมโยงกับมาตรา ๒๗ ของรัฐธรรมนูญ)

ในปัจจุบันประเทศไทยมีหลายองค์กรที่จัดทำโครงการให้ความรู้ทางการเงิน โดยเนื้อหาของโครงการความรู้มักเกี่ยวข้องกับพันธกิจหลักขององค์กรนั้น ๆ ทำให้เนื้อหาสาระของการให้ความรู้ทางการเงินยังไม่ครอบคลุมและอาจไม่ตรงกับความต้องการของประชาชนในทุกระดับชั้น นอกจากนี้ การประสานงานระหว่างหน่วยงานให้ความรู้ไม่มีความสอดคล้องกัน ส่งผลให้ประชาชนไม่ได้รับความรู้ทางการเงินอย่างเพียงพอ ไม่สามารถเข้าถึงบริการทางการเงินและแหล่งเงินทุนเพื่อการประกอบอาชีพได้

ดังนั้น การให้ความรู้ทางการเงินแก่ประชาชนจึงเป็นกระบวนการที่ต้องได้รับความร่วมมือกันอย่างจริงจังจากทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อให้การจัดทำโครงการให้ความรู้ทางการเงินมีลักษณะเป็นองค์รวม จึงจำเป็นต้องมีการบูรณาการในทุกภาคส่วนต่างๆ เข้าด้วยกัน และรัฐบาลควรยกระดับให้เป็นวาระแห่งชาติ “นโยบายการให้ความรู้ด้านการเงินแห่งชาติ” (National Financial Literacy Policy) และวาง กลยุทธ์ระดับประเทศเรื่องการให้ความรู้ทางการเงิน (National Strategy for Financial Literacy) เพื่อให้ทุกภาคส่วนสามารถดำเนินกิจกรรมของตนเอง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนและเศรษฐกิจของประเทศที่ดีขึ้น

อนึ่ง เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ข้างต้น รัฐพึงจัดตั้งหน่วยงานเฉพาะเพื่อเป็นศูนย์กลางในการกำหนดนโยบายและแนวทางการให้ความรู้ทางการเงินในระดับครัวเรือนอย่างต่อเนื่อง เพื่อปลูกฝังให้ประชาชนไทยมีวินัยในการออม นำมาซึ่งความยั่งยืนทางการเงินของระบบเศรษฐกิจและสังคม

๔. เสนอให้บรรจุในโครงร่างรัฐธรรมนูญภาคที่ ๒ หมวดที่ ๒ แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ

**แบบเสนอความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการยกร่างรัฐธรรมนูญ
ของคณะกรรมการปฏิรูปตลาดทุน สภาปฏิรูปแห่งชาติ**

๑. ประเด็นที่เสนอให้บรรจุในร่างรัฐธรรมนูญ (แบบฟอร์มละ ๑ ประเด็น)

รัฐต้องจัดให้มีระบบบำเหน็จบำนาญของประชาชน โดยต้องคำนึงถึงความเพียงพอในการยังชีพหลังเกษียณ และไม่เป็นภาระทางการคลังของรัฐ เพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุ ทั้งนี้ต้องจัดให้มีหน่วยงานกลางเพื่อเป็น ศูนย์กลางในการกำหนดนโยบายและกำกับดูแล

๒. คำอธิบายประกอบประเด็นที่นำเสนอในข้อ ๑ (หมายเหตุ : ไม่ควรเกิน ๑๐ บรรทัด, มีความ กระชับ, เข้าใจง่าย)

ประเทศไทยกำลังจะก้าวสู่สังคมผู้สูงอายุโดยสมบูรณ์ในอีกประมาณ ๑๐ ปีข้างหน้า แต่ยังไม่สามารถสร้างความมั่นคงทางการเงินหลังเกษียณอายุให้คนไทยโดยรวมได้ เนื่องจากระบบการออมเพื่อการเกษียณอายุ ในปัจจุบันยังไม่ครอบคลุมแรงงานทั่วประเทศ อีกทั้ง ระดับเงินออมที่มีในระบบยังไม่เพียงพอต่อการดำรงชีพ และภาครัฐมีงบประมาณจำกัดในการสนับสนุนให้ระบบเงินออมดังกล่าวมีความยั่งยืน ดังนั้น เพื่อ เสริมสร้างให้ประชาชนมีวินัยการออมและตระหนักรู้ถึงหน้าที่ของตนเองในการสร้างความมั่นคงทางการเงิน เพื่อคุณภาพชีวิตที่ดีหลังเกษียณอายุ และเพื่อลดภาระของภาครัฐในการจัดสรรงบประมาณเพื่อดูแล ยิ่งไปกว่านั้น ระบบการออมเพื่อการเกษียณอายุในปัจจุบันยังอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของหลายหน่วยงาน และขาดองค์กรกลางที่ทำหน้าที่กำหนดยุทธศาสตร์การออมเพื่อการเกษียณอายุอย่างเป็นองค์รวม

คณะกรรมการปฏิรูปตลาดทุน ในคณะกรรมการปฏิรูปเศรษฐกิจ การเงินและการคลัง
๙ ธันวาคม ๒๕๕๗

๓. หลักการและเหตุผลที่เสนอ (กรณาระบุให้เชื่อมโยงกับมาตรา ๒๗ ของรัฐธรรมนูญ)

- จัดให้มีองค์กรเฉพาะ (Single Pension Regulator) ที่มีหน้าที่กำหนดยุทธศาสตร์การออมเพื่อการเกษียณอายุในระดับประเทศ โดยมีหน้าที่วางแผนและกำหนดนโยบายให้เป็นที่ไปในทิศทางเดียวกัน ตลอดจนติดตามและปรับปรุงแผนงานให้สอดคล้องและเหมาะสมกับสภาวะทางเศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว

๔. เสนอให้บรรจุในโครงร่างรัฐธรรมนูญภาคที่ ๒ หมวดที่ ๒ แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ

คณะกรรมการปฏิรูปตลาดทุน ในคณะกรรมการปฏิรูปเศรษฐกิจ การเงินและการคลัง
๙ ธันวาคม ๒๕๕๗

แบบเสนอความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการยกร่างรัฐธรรมนูญ
ของคณะกรรมการปฏิรูปตลาดทุน สภาปฏิรูปแห่งชาติ

๑. ประเด็นที่เสนอให้บรรจุในร่างรัฐธรรมนูญ (แบบฟอร์มละ ๑ ประเด็น)

รัฐต้องมียุทธศาสตร์ที่ชัดเจนในการดำเนินการของรัฐวิสาหกิจ ทั้งในแง่ความจำเป็นในการดำรงอยู่
ความมีประสิทธิภาพ การแข่งขันอย่างเป็นธรรมกับภาคธุรกิจ การกำหนดเป้าหมายการดำเนินการที่ชัดเจน
และการยกระดับธรรมาภิบาลให้เทียบเท่าสากล โดยให้แยกหน่วยงานซึ่งทำหน้าที่กำกับดูแลธุรกิจราย
สาขาและหน่วยงาน ซึ่งทำหน้าที่เป็นเจ้าของรัฐวิสาหกิจแทนประชาชนอย่างชัดเจน ในการนี้ ให้รัฐจัดตั้ง
องค์กรซึ่งทำหน้าที่เป็นเจ้าของรัฐวิสาหกิจแทนประชาชนที่มีความเป็นอิสระ ซึ่งต้องรับผิดชอบในการ
ดำเนินงานของรัฐวิสาหกิจทุกแห่ง

๒. คำอธิบายประกอบประเด็นที่นำเสนอในข้อ ๑ (หมายเหตุ : ไม่ควรเกิน ๑๐ บรรทัด, มีความ
กระชับ, เข้าใจง่าย)

คณะอนุกรรมการปฏิรูปตลาดทุน ในคณะกรรมการปฏิรูปเศรษฐกิจ การเงินและการคลัง
๙ ธันวาคม ๒๕๕๗

๓. หลักการและเหตุผลที่เสนอ (กรณาระบุให้เชื่อมโยงกับมาตรา ๒๗ ของรัฐธรรมนูญ)

ปัจจุบันรัฐยังขาดความชัดเจนของวัตถุประสงค์ในการคงไว้ซึ่งรัฐวิสาหกิจ ในขณะเดียวกัน รัฐวิสาหกิจหลายแห่งมีการสร้างภาระต่อฐานะทางเงินและทางคลังของประเทศด้วยการบริหารจัดการ อย่างไม่มีประสิทธิภาพ และไม่มีเหตุผลอันสมควร อีกทั้งยังมีการแข่งขันกับการดำเนินงานของ ภาคเอกชนอย่างไม่เป็นธรรม นอกจากนี้ องค์กรที่ทำหน้าที่กำกับดูแลรัฐวิสาหกิจในปัจจุบันยังขาด ความเป็นอิสระและขาดความเข้มแข็งในการป้องกันมิให้รัฐวิสาหกิจตกเป็นเครื่องมือของการหาประโยชน์ โดยมีขอบทั้งทางตรงและทางอ้อมของนักการเมืองและผู้ที่เกี่ยวข้อง จึงจำเป็นต้องจัดตั้งหน่วยงานอิสระเพื่อ ทำหน้าที่ดังกล่าว

เนื่องจากรัฐวิสาหกิจเปรียบเสมือนบริษัทที่ประชาชนมีส่วนร่วมเป็นเจ้าของ ดังนั้น จึงต้องจัดตั้ง องค์กรอิสระที่จะเปรียบเสมือนเจ้าของเพื่อทำหน้าที่แต่งตั้งกรรมการ และกำกับดูแลด้านธรรมาภิบาล รวมทั้งการเปิดเผยข้อมูลอย่างโปร่งใสให้สาธารณชนรับทราบและสามารถติดตามตรวจสอบได้

๔. เสนอให้บรรจุในโครงร่างรัฐธรรมนูญภาคที่ ๒ หมวดที่ ๕ การคลังและงบประมาณของรัฐ

แบบเสนอความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการยกร่างรัฐธรรมนูญ
ของคณะอนุกรรมการปฏิรูปด้านความเหลื่อมล้ำเศรษฐกิจ

๑. ประเด็นที่เสนอให้บรรจุในร่างรัฐธรรมนูญ (ประเด็นที่ ๑)

รัฐต้องจัดตั้งให้มีหน่วยงานกลาง รับผิดชอบการแก้ไขปัญหาความยากจนและปัญหาความเหลื่อมล้ำภายในประเทศอย่างบูรณาการ มีอำนาจ กำหนดยุทธศาสตร์ กรอบนโยบาย เป้าหมายระดับความยากจน และระดับความเหลื่อมล้ำของประชาชนที่ชัดเจน ตลอดจนรับผิดชอบในการประสานงานและประเมินผล การดำเนินงานของภาครัฐ เพื่อดำเนินการลดปัญหาดังกล่าวอย่างต่อเนื่อง

๒. คำอธิบายประกอบประเด็นที่นำเสนอในข้อ ๑

เพื่อให้การต่อสู้กับปัญหาความเหลื่อมล้ำบรรลุผล จำเป็นต้องมีหน่วยงานที่เป็นผู้รับผิดชอบโดยตรง

๓. หลักการและเหตุผลที่เสนอ

- (๑) ปัญหาความเหลื่อมล้ำทางรายได้ของประชาชน เป็นปัญหาสำคัญที่สุดของประเทศ ที่หากไม่ได้รับการแก้ไขตั้งแต่วันนี้ จะกลายเป็นปัญหาสำคัญที่สร้างความแตกแยกในประเทศในช่วงต่อไป ทั้งนี้ เมื่อปี ๒๕๕๕ รายได้เฉลี่ยของกลุ่มครัวเรือนที่รวยสุด ๑๐% แรกต่างจากกลุ่มครัวเรือนที่จนสุด ๑๐% แรก อยู่ถึง ๒๕.๑ เท่า
- (๒) การแก้ไขปัญหาของภาครัฐในช่วงที่ผ่านมา ยังไม่มีหน่วยงานกลางที่รับผิดชอบดูแล ยังไม่มีการกำหนดเป้าหมายระดับความเหลื่อมล้ำของรายได้ที่ชัดเจนเพื่อดำเนินการลดปัญหาดังกล่าว ยังขาดการติดตามความคืบหน้าและประเมินผลโดยตรง ทำให้ปัญหาเรื่องความเหลื่อมล้ำไม่ได้รับการแก้ไขอย่างบูรณาการ และทำให้งบประมาณที่ได้รับการจัดสรร จึงกระจายไปในโครงการต่าง ๆ ที่ไม่สอดคล้องกัน ด้วยเหตุนี้ ปัญหาการกระจายรายได้โดยรวมของไทย จึงไม่ได้ปรับตัวดีขึ้น ใน ๓๐ ปีที่ผ่านมา
- (๓) จากประสบการณ์ในประเทศต่าง ๆ เช่น สหรัฐ อังกฤษ สิงคโปร์ พบว่า หากรัฐบาลขาดความใส่ใจ ปัญหาความเหลื่อมล้ำของรายได้สามารถทวีความรุนแรงเพิ่มขึ้นได้ แม้เศรษฐกิจจะความก้าวหน้าในการพัฒนา มีรายได้ในระดับที่ดีแล้วก็ตาม ดังนั้น จึงควรยกการแก้ไขปัญหาความเหลื่อมล้ำเป็นวาระแห่งชาติ และจัดตั้งให้มีหน่วยงานกลางที่รับผิดชอบในการแก้ไขปัญหาโดยตรง

๔. เสนอให้บรรจุในโครงสร้างรัฐธรรมนูญภาคที่ ๔ หมวดที่ ๑

**แบบเสนอความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการยกร่างรัฐธรรมนูญ
ของคณะกรรมการปฏิรูปด้านความเหลื่อมล้ำเศรษฐกิจ**

๑. ประเด็นที่เสนอให้บรรจุในร่างรัฐธรรมนูญ (ประเด็นที่ ๒)

รัฐต้องดำเนินการเพื่อสร้างความเท่าเทียมกันในเชิงโอกาส ให้กับประชากรในกลุ่มต่าง ๆ ทั้งในเมืองและในชนบท ทั้งในด้านการศึกษาภาคบังคับและอาชีวศึกษาที่มีคุณภาพ การเข้าถึงบริการทางการเงินพื้นฐาน อาทิ ผ่านกองทุนการออมชุมชน สหกรณ์ชุมชน และระบบธนาคาร ตลอดจนเข้าถึงสาธารณูปโภคสำคัญด้านต่าง ๆ

๒. คำอธิบายประกอบประเด็นที่นำเสนอในข้อ ๑

หลักการสำคัญในการแก้ไขปัญหาความเหลื่อมล้ำ คือ ความเท่าเทียมกันในเชิงโอกาส ที่เมื่อเกิดมาแล้ว ไม่ว่าจะเป็นลูกคนจนหรือคนรวย ต้องมีโอกาสเท่าเทียมกันในการที่จะได้รับการศึกษา เข้าถึงบริการทางการเงินพื้นฐาน ตลอดจนเข้าถึงสาธารณูปโภคสำคัญด้านต่าง ๆ เพื่อป้องกันไม่ให้ปัญหาความไม่เท่าเทียมของรุ่นพ่อแม่ ส่งต่อไปยังรุ่นลูก

๓. หลักการและเหตุผลที่เสนอ

- (๑) การแก้ไขปัญหาความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจ ต้องมุ่งไปยังสาเหตุหลักที่ทำให้เกิดความเหลื่อมล้ำในระบบ คือ ความไม่เท่าเทียมกันในเชิงโอกาส
- (๒) จากประสบการณ์ของไทย และในต่างประเทศ พบว่า ลูกคนจนมักจะสืบทอดความจนของพ่อแม่ และส่งต่อความยากจนไปยังรุ่นต่อไป ที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะรัฐไม่ได้ให้โอกาสที่เท่าเทียมกับเด็กเหล่านั้น ในการพัฒนาตนเอง และในการทำมาหากิน ทำให้เมื่อเติบโตขึ้นมา มีข้อจำกัดในการแสวงหาอาชีพ ทำให้ลูกกลายมาเป็นปัญหาความเหลื่อมล้ำในเชิงรายได้ในระบบ
- (๓) เมื่อมองเผิน ๆ ดูเหมือนว่า ในปัจจุบัน เด็กไทยสามารถเข้ารับการศึกษาอย่างเท่าเทียมกันทั่วประเทศ จากการศึกษาภาคบังคับ และการศึกษาฟรี ๑๒ ปี แต่ในความเป็นจริง การศึกษาที่เด็กไทยได้รับนั้น มีความแตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัดในเชิงคุณภาพ โดยเฉพาะในชนบทห่างไกล ทำให้เด็กในชนบท เมื่อจบการศึกษาแล้ว ไม่มีความรู้ที่เพียงพอในการศึกษาต่อ ไม่สามารถเข้าทำงานที่ดีได้ ส่วนการเข้าถึงบริการทางการเงินพื้นฐาน และสาธารณูปโภคสำคัญต่าง ๆ ประชาชนในชนบทก็ประสบปัญหา เช่นเดียวกัน ทำให้ไม่สามารถเข้าถึงแหล่งทุนที่เหมาะสม และขาดสาธารณูปโภคสำคัญที่จะมารองรับ การยังชีพ กลายเป็นอุปสรรคในการทำมาหากิน และสร้างรายได้

๔. เสนอให้บรรจุในโครงสร้างรัฐธรรมนูญภาคที่ ๔ หมวดที่ ๑

แบบเสนอความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการยกร่างรัฐธรรมนูญ
ของคณะอนุกรรมการปฏิรูปด้านความเหลื่อมล้ำเศรษฐกิจ

๑. ประเด็นที่เสนอให้บรรจุในร่างรัฐธรรมนูญ (ประเด็นที่ ๓)

รัฐต้องดำเนินการให้ ผู้ที่ยากจนกว่า (ทั้งในเชิงพื้นที่ และในเชิงกลุ่ม) ได้รับการดูแล ได้รับการจัดสรรงบประมาณพัฒนาพิเศษ เพิ่มเติมอย่างต่อเนื่อง ตามความเหมาะสม เพื่อช่วยพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน พัฒนาการศึกษาค้นคว้าอาชีพ ช่วยให้เข้าถึงแหล่งทุน สร้างให้เกิดชุมชนที่เข้มแข็ง เพื่อช่วยยกระดับฐานะของคนเหล่านั้นในระยะยาวให้ทัดเทียมกับประชากรส่วนใหญ่ของประเทศ

๒. คำอธิบายประกอบประเด็นที่นำเสนอในข้อ ๑

หลักการสำคัญในการแก้ไขปัญหาความเหลื่อมล้ำ คือ ผู้ที่มีน้อยต้องได้รับการดูแลที่มาก โดยผู้ที่มีรายได้น้อยกว่าควรได้รับการดูแลจากภาครัฐที่มากกว่า สร้างชุมชนที่เข้มแข็ง เพื่อช่วยให้เขาเหล่านั้น สามารถออกจากปัญหาความยากจน สามารถพัฒนาตนเองขึ้นมา ให้ทัดเทียมกับประชากรส่วนใหญ่ของประเทศในที่สุด

๓. หลักการและเหตุผลที่เสนอ

- (๑) การแก้ไขปัญหาความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจ ต้องมุ่งไปยังประชากรกลุ่มที่ประสบปัญหาในการยกระดับตนเอง โดยเฉพาะกลุ่มที่ประสบปัญหาความยากจนอย่างต่อเนื่อง และไม่สามารถก้าวพ้นกับดักของความยากจนได้
- (๒) จากประสบการณ์ของไทย พบว่า ปัญหาความยากจนจะกระจุกตัวอยู่ในเฉพาะบางพื้นที่ บางจังหวัด (เช่น จังหวัดในภาคอีสาน ภาคเหนือ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้) และในบางกลุ่ม (เช่น กลุ่มวิสาหกิจขนาดจัว ขนาดย่อย กลุ่มคนจนเมือง กลุ่มคนในสลัม กลุ่มชาติพันธุ์) ทำให้รัฐสามารถเพิ่มประสิทธิภาพในการแก้ไขปัญหาความยากจนและความเหลื่อมล้ำของรายได้ โดยการมุ่งเน้นไปยังพื้นที่และกลุ่มดังกล่าวโดยตรง โดยมีมาตรการดูแล และจัดสรรงบประมาณเพิ่มเติมให้กับกลุ่มดังกล่าวอย่างต่อเนื่อง โดยสามารถมุ่งเน้นไปยังการให้การศึกษา การสร้างสาธารณูปโภคพื้นฐาน การช่วยให้เข้าถึงแหล่งเงินทุน เป็นต้น

๔. เสนอให้บรรจุในโครงร่างรัฐธรรมนูญภาคที่ ๔ หมวดที่ ๑

แบบเสนอความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการยกร่างรัฐธรรมนูญ
ของคณะกรรมการการปฏิรูปด้านความเหลื่อมล้ำเศรษฐกิจ

๑. ประเด็นที่เสนอให้บรรจุในร่างรัฐธรรมนูญ (ประเด็นที่ ๔)

รัฐต้องดำเนินการเพื่อปฏิรูปภาคการเกษตร โดยเน้นการเพิ่มประสิทธิภาพภาคการเกษตร ช่วยให้เกษตรกรสามารถเข้าถึงปัจจัยสำคัญทางการผลิต รวมถึงการปฏิรูปที่ดิน การพัฒนาแหล่งน้ำ การยกระดับสหกรณ์การเกษตร การแปรรูปสินค้าภาคการเกษตร ตลอดจนการพัฒนานวัตกรรมด้านการเกษตรอย่างต่อเนื่อง

๒. คำอธิบายประกอบประเด็นที่นำเสนอในข้อ ๑

๓. หลักการและเหตุผลที่เสนอ

- (๑) ประเทศไทยมีประชากรในภาคการเกษตรประมาณ ๒๔ ล้านคน ซึ่งในจำนวนนี้ มีเกษตรกรจำนวนมากที่ประสบปัญหาความยากจน ในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว รัฐจึงต้องให้ความสำคัญกับการปฏิรูปการเกษตร และดำเนินการเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต และเปลี่ยนให้ภาคการเกษตรเป็นจุดแข็งของประเทศ โดยต่อไปเมื่อประชากรโลกเพิ่มขึ้น อาหารจะเป็นสินค้าที่ตลาดโลกต้องการ
- (๒) หัวใจในการปฏิรูปภาคการเกษตร อยู่ที่การช่วยให้เกษตรกรเข้าถึงทรัพยากรสำคัญในการเลี้ยงชีพ จึงต้องมีการปฏิรูปที่ดินเพื่อให้เกษตรกรมีที่ดินทำกิน การพัฒนาแหล่งน้ำ และสนับสนุนให้เกิดการแปรรูปสินค้าด้านการเกษตร และการนำสินค้าเกษตรไปทำเป็นพลังงานทดแทน
- (๓) สำหรับในระยะยาว รัฐต้องสนับสนุนให้เกิดการพัฒนานวัตกรรมในด้านการเกษตรอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในเชิงของพันธุพืช พันธุ์สัตว์ เทคโนโลยีการเกษตร เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของเกษตรกรไทยในเวทีโลก

๔. เสนอให้บรรจุในโครงการรัฐธรรมนูญภาคที่ ๔ หมวดที่ ๑

**แบบเสนอความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการยกร่างรัฐธรรมนูญ
ของคณะกรรมการปฏิรูปด้านความเหลื่อมล้ำเศรษฐกิจ**

๑. ประเด็นที่เสนอให้บรรจุในร่างรัฐธรรมนูญ (ประเด็นที่ ๕)

รัฐต้องดำเนินการเพื่อเอื้อให้เกษตรกรโดยรวม สามารถเข้าถึงที่ดินเพื่อทำกิน และรักษาที่ดินทำกินไว้ได้ โดยใช้มาตรการต่าง ๆ ประสานกันอย่างเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การใช้ประโยชน์สูงสุดจากที่ดิน อาทิ การจัดตั้งธนาคารที่ดิน ภาษีที่ดิน และการออกโฉนดชุมชน

๒. คำอธิบายประกอบประเด็นที่นำเสนอในข้อ ๑

๓. หลักการและเหตุผลที่เสนอ

- (๑) ในปัจจุบัน เกษตรกรมักจะไม่สามารถรักษาที่ดินทำกินของตนเองไว้ได้ ทำให้เมื่อมีปัญหาในการผลิต ไม่ว่าจะจากความผันผวนของราคาพืชผลการเกษตร สภาพดินฟ้าอากาศ ท้ายสุดนำไปสู่การที่ต้องนำที่ดินที่มีไปสู่การจดจำนองและสูญเสียที่ดินในที่สุด นอกจากนี้ แม้ไทยจะเป็นประเทศอุดมสมบูรณ์ แต่ยังมีพื้นที่ดินจำนวนมากที่ไม่ได้ถูกนำไปใช้ประโยชน์อย่างเต็มที่ ทั้งในเชิงพาณิชย์และการเกษตร จึงมีความจำเป็นที่รัฐจะต้องหามาตรการที่เหมาะสม เพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว
- (๒) หัวใจสำคัญในการนี้ อยู่ที่การพัฒนากรอบการปฏิรูปที่ดินที่มีอยู่ให้ดีขึ้น โดยนำภาษีที่ดินมาเริ่มใช้ในประเทศไทย เพื่อให้เจ้าของที่ดินที่รกร้างว่างเปล่า พยายามนำที่ดินเหล่านั้นไปสู่การใช้งาน สร้างประโยชน์ให้เกิดขึ้น ตลอดจนการจัดตั้งธนาคารที่ดิน โดยนำภาษีที่ดินที่เก็บได้ในแต่ละปี แบ่งมาเป็นเงินทุนในการดำเนินการรับจดจำนองที่ดินในราคาตลาด เพื่อช่วยเกษตรกรที่มีปัญหาในการผลิต สามารถทำการเกษตรต่อไปได้ระหว่างที่มีการจดจำนองที่ดินดังกล่าว และเพื่อไม่ให้เกษตรกรเหล่านั้นสูญเสียที่ดินทำกินในที่สุด
- (๓) สำหรับพื้นที่ที่มีการทับซ้อนกับพื้นที่ทางการ การออกโฉนดชุมชนจะช่วยให้ประชาชนสามารถอาศัยอยู่ในพื้นที่ดังกล่าวได้อย่างถูกกฎหมาย มีพื้นที่ทำกินของตนเอง โดยมีชุมชนเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ของที่ดินดังกล่าว ซึ่งจะช่วยให้สามารถรักษาที่ดินไว้สำหรับชุมชนในระยะยาว

๔. เสนอให้บรรจุในโครงร่างรัฐธรรมนูญภาคที่ ๔ หมวดที่ ๑

แบบเสนอความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการยกร่างรัฐธรรมนูญ
ของคณะอนุกรรมการปฏิรูปด้านความเหลื่อมล้ำเศรษฐกิจ

๑. ประเด็นที่เสนอให้บรรจุในร่างรัฐธรรมนูญ (ประเด็นที่ ๖)

รัฐต้องดำเนินการจัดเก็บภาษีและดำเนินการใช้จ่ายงบประมาณอย่างเป็นธรรม โดยมีเป้าหมาย
เพื่อลดความเหลื่อมล้ำ

๒. คำอธิบายประกอบประเด็นที่นำเสนอในข้อ ๑

หลักการสำคัญในการแก้ไขปัญหาความเหลื่อมล้ำ คือ ผู้มีมากต้องได้จากรัฐน้อย โดยผู้ที่มีมากต้องรับภาระ
ภาษีตามควร โดยระบบภาษีต้องเป็นธรรม ทั้งนี้ เนื่องจากผู้ที่มีมากสามารถช่วยตนเองเข้าถึงโอกาสต่าง ๆ ได้ดี
อยู่แล้ว การจัดสรรสิทธิประโยชน์ของภาครัฐจึงไม่ต้องให้คนกลุ่มนี้มากนัก เพื่อนำทรัพยากรที่รัฐมีอยู่อย่างจำกัด
ไปช่วยในการยกระดับของกลุ่มประชากรที่มีรายได้น้อยได้ต่ำเป็นสำคัญ

๓. หลักการและเหตุผลที่เสนอ

- (๑) ในการแก้ไขปัญหาความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจ รัฐมีทรัพยากรจำกัด จึงต้องพยายามลดสิทธิประโยชน์
ที่ไม่จำเป็น ที่รัฐให้กับกลุ่มประชากรที่สามารถดูแลตนเองได้ดีอยู่แล้ว เช่น การสนับสนุนงบประมาณ
การศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยอย่างเท่าเทียมกัน ทั้งที่ผู้ที่มีรายได้สูง สามารถที่จะส่งให้บุตรธิดาของตน
เข้าสู่อุปกรณ์การศึกษาในระดับดังกล่าวได้อยู่แล้ว และการศึกษาดังกล่าวก็จะนำไปสู่รายได้ที่เพิ่มขึ้นต่อไป รวม
ไปถึงสิทธิประโยชน์อื่น ๆ เช่น สิทธิการหักลดหย่อนภาษีสำหรับการลงทุนในกองทุนหุ้นระยะยาว ที่เมื่อ
ตลาดทุนพัฒนาได้ดีถึงระดับหนึ่งแล้ว ก็ควรจะมีการยกเลิกในที่สุด ทั้งนี้ เพื่อนำทรัพยากรดังกล่าวไปสู่
การช่วยเหลือประชาชนที่มีรายได้น้อยต่อไป
- (๒) รัฐควรที่จะมีการปฏิรูประบบภาษีอากรเพื่อช่วยสร้างความสมดุลของการกระจายรายได้ในระบบ
โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ภาษีที่ดิน ภาษีมรดก และภาษีอื่น ๆ ตลอดจนการปิดช่องโหว่ในการหลีกเลี่ยง
ภาษีที่มีอยู่ในปัจจุบัน เพื่อให้เกิดความเป็นธรรม

๔. เสนอให้บรรจุในโครงการรัฐธรรมนูญภาคที่ ๔ หมวดที่ ๑

**แบบเสนอความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการยกร่างรัฐธรรมนูญ
ของคณะอนุกรรมการปฏิรูปด้านความเหลื่อมล้ำเศรษฐกิจ**

๑. ประเด็นที่เสนอให้บรรจุในร่างรัฐธรรมนูญ (ประเด็นที่ ๗)

รัฐต้องดำเนินการเพื่อไม่ให้เกิดการผูกขาดตัดตอน ไม่ว่าจะทางตรงหรือทางอ้อม ในการทำธุรกิจต่าง ๆ โดยส่งเสริมให้มีการแข่งขันอย่างเสรีและเป็นธรรม โดยในกรณีที่จะต้องมีการผูกขาด รัฐต้องกำกับดูแล เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมต่อผู้บริโภค

๒. คำอธิบายประกอบประเด็นที่นำเสนอในข้อ ๑

หลักการสำคัญในการแก้ไขปัญหาความเหลื่อมล้ำ คือ การป้องกันไม่ให้เกิดการสะสมความมั่งคั่งที่เกินควร เนื่องจากสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดความเหลื่อมล้ำของรายได้ มาจากการที่คนสองกลุ่มก้าวไปข้างหน้าได้ไม่เท่ากัน โดยเฉพาะกลุ่มคนที่ยอดของปิรามิดของรายได้ คือ กลุ่มผู้ที่มีรายได้สูง ๑% แรก สามารถสะสมความมั่งคั่ง หนีบฉวยผลประโยชน์จากภาครัฐผ่านการได้รับสัมปทาน ตลอดจนการผูกขาดตัดตอนในการทำธุรกิจ ทั้งทางตรงและทางอ้อม จากการแข่งขันที่ไม่เป็นธรรมทำให้เกิดการแข่งขันที่ไม่เป็นธรรม

๓. หลักการและเหตุผลที่เสนอ

- (๑) จากประสบการณ์ในไทยและในประเทศต่าง ๆ พบว่า สาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดความเหลื่อมล้ำของรายได้ มาจากการที่คนสองกลุ่มก้าวไปข้างหน้าได้ไม่เท่ากัน โดยเฉพาะกลุ่มคนที่ยอดของปิรามิดของรายได้ คือ กลุ่มผู้ที่มีรายได้สูง ๑% แรก สามารถสะสมความมั่งคั่ง หนีบฉวยผลประโยชน์จากภาครัฐผ่านการได้รับสัมปทาน ตลอดจนการผูกขาดตัดตอนในการทำธุรกิจ ทั้งทางตรงและทางอ้อม การแก้ไขปัญหาความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจ จึงต้องแก้ที่เหตุ คือ การทบทวนกระบวนการให้และอายุของสัมปทานของรัฐ ตลอดจนการนำกฎหมายแข่งขันทางการค้ามาบังคับใช้จริง เพื่อลดการแข่งขันที่ไม่เป็นธรรม
- (๒) ในช่วง ๓๐ ปีที่ผ่านมา กลุ่มคนรวย ๑% แรกของสหรัฐ มีส่วนแบ่งของรายได้เพิ่มขึ้นจากประมาณ ๑๐% เป็น ๒๓% ตามลำดับ ซึ่งปัญหานี้ ยังเป็นปัญหาที่พบได้ในประเทศอื่น ๆ เช่นกัน ซึ่งสำหรับไทยก็เช่นกัน มีการถือครองที่ดิน และการถือครองสินทรัพย์ต่าง ๆ ที่ไม่สมดุลกันมากขึ้นเรื่อย ๆ ซึ่งในระยะยาวอาจจะ เป็นต้นเหตุของปัญหาความขัดแย้งภายในประเทศระหว่างชนชั้น ดังนั้น รัฐจึงต้องให้ความสนใจและเอาใจจริงกับการป้องกันไม่ให้เกิดการสะสมความมั่งคั่งที่เกินควร โดยป้องกันไม่ให้เกิดการผูกขาดตัดตอน การแข่งขันที่ไม่เป็นธรรม ตั้งแต่ววันนี้

๔. เสนอให้บรรจุในโครงร่างรัฐธรรมนูญภาคที่ ๔ หมวดที่ ๑

แบบเสนอความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการยกร่างรัฐธรรมนูญ
ของคณะอนุกรรมการปฏิรูปด้านความเหลื่อมล้ำเศรษฐกิจ

๑. ประเด็นที่เสนอให้บรรจุในร่างรัฐธรรมนูญ (ประเด็นที่ ๘)

รัฐต้องจัดให้มีระบบสวัสดิการขั้นพื้นฐานให้กับประชาชน โดยดูแลให้เกิดการออมในประเทศ ให้ผู้สูงอายุมีรายได้ที่พอเพียงกับการเลี้ยงชีพ และดูแลให้ผู้ด้อยโอกาสสามารถดำรงชีพได้อย่างเหมาะสม

๒. คำอธิบายประกอบประเด็นที่นำเสนอในข้อ ๑

หลักการสำคัญในการแก้ไขปัญหาความเหลื่อมล้ำ คือ ดูแลผู้ที่ไม่สามารถดูแลตนเองได้ โดยผ่านระบบสวัสดิการขั้นพื้นฐานที่เหมาะสม โดยเฉพาะสำหรับผู้สูงอายุ ไม่สามารถหารายได้ ตลอดจนผู้ด้อยโอกาส

๓. หลักการและเหตุผลที่เสนอ

- (๑) ประเทศไทยกำลังจะเข้าสู่การเป็นสังคมผู้สูงอายุในช่วง ๒๐ ปีข้างหน้า โดยมีผู้สูงอายุกว่า ๑๔ - ๑๕ ล้านคน ซึ่งในจำนวนนี้ ยังไม่ได้มีการออมที่พอเพียงในปัจจุบัน หากไม่ได้มีการแก้ไขในวันนี้ ต่อไปกลุ่มผู้สูงอายุเหล่านี้จะเป็นผู้ที่ไม่สามารถดูแลตนเองได้ และทำให้ปัญหาความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจเพิ่มขึ้นอีกครั้ง
- (๒) รัฐมีหน้าที่ดูแลกลุ่มผู้ด้อยโอกาส ทุกประเภท ให้สามารถดำรงชีพได้อย่างเหมาะสม
- (๓) สำหรับระบบสวัสดิการของประเทศนั้น ต้องระวังไม่ให้มีสิทธิประโยชน์ที่มากเกินไป หรือครอบคลุมมากเกินไป อาทิ กรณีโครงการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ที่แม้กระทั่งผู้มีสินทรัพย์ มีรายได้สูง ก็สามารถเข้ามารับเงินดังกล่าว (จากบทบัญญัติ เรื่องของความเสมอภาค ในมาตราที่ ๓๐ ของรัฐธรรมนูญปี ๒๕๕๐ ในส่วนของฐานะทางเศรษฐกิจ) ซึ่งทำให้เกิดภาระต่อภาครัฐเป็นจำนวนมาก ซึ่งหากเป็นเช่นนี้จะทำให้เกิดเป็นปัญหาความไม่ยั่งยืนทางการคลังในที่สุด เช่นที่เกิดขึ้นกับหลาย ๆ ประเทศ ในช่วงที่ผ่านมา ดังนั้นระบบสวัสดิการของไทยที่จะสร้างขึ้น ควรเป็นระบบสวัสดิการขั้นพื้นฐานตามความเหมาะสม ที่เน้นการทำงานร่วมกับระบบการให้แรงจูงใจกับประชาชนในการเก็บออม เพื่อดูแลตนเองในช่วงต่อไป

๔. เสนอให้บรรจุในโครงร่างรัฐธรรมนูญภาคที่ ๔ หมวดที่ ๑

แบบเสนอความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการยกร่างรัฐธรรมนูญ
ของคณะอนุกรรมการปฏิรูปด้านความเหลื่อมล้ำเศรษฐกิจ

๑. ประเด็นที่เสนอให้บรรจุในร่างรัฐธรรมนูญ (ประเด็นที่ ๙)

รัฐต้องสนับสนุนภาคเอกชนและประชาชน มีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาความเหลื่อมล้ำของประเทศ ด้วยการใช้นโยบายทางภาษีอากร และกฎหมายที่เหมาะสม เพื่อจูงใจให้มีส่วนร่วม

๒. คำอธิบายประกอบประเด็นที่นำเสนอในข้อ ๑

หลักการสำคัญในการแก้ไขปัญหาความเหลื่อมล้ำ คือ ทุกภาคส่วน และประชาชนต้องมีส่วนร่วม และช่วยกันในการแก้ไขปัญหาของประเทศ

๓. หลักการและเหตุผลที่เสนอ

(๑) ภาครัฐมีงบประมาณจำกัด คือประมาณ ๒๐% ของ GDP ซึ่งประมาณ ๘๐% เป็นรายจ่ายประจำ ทำให้มีงบประมาณจำกัดในการแก้ไขปัญหาความเหลื่อมล้ำ ด้วยเหตุนี้ จึงมีความจำเป็นที่จะต้องให้ภาคเอกชนซึ่งมีกำลังทุนทรัพย์ กำลังคน และกำลังความรู้ รวมถึงประชาชนโดยรวมมีส่วนร่วมในการแก้ไข โดยรัฐอาจให้แรงจูงใจอย่างเป็นระบบ ในเชิงการลดหย่อนภาษีอากร ตลอดจนกำหนดกฎหมายเพิ่มเติม เพื่อให้ธุรกิจมีส่วนช่วยพัฒนาชุมชนที่ตนเองทำธุรกิจอยู่ ซึ่งจะนำไปสู่สังคมที่อยู่ร่วมกันอย่างเอื้ออาทร และสมดุลในระยะยาว

๔. เสนอให้บรรจุในโครงร่างรัฐธรรมนูญภาคที่ ๔ หมวดที่ ๑

แบบแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการยกร่างรัฐธรรมนูญ
ของคณะอนุกรรมการปฏิรูปการคลัง การงบประมาณ และภาษีอากร

๑. ประเด็นที่เสนอให้บรรจุในร่างรัฐธรรมนูญ (ประเด็นที่ ๑)

บุคคลพึงแสดงสถานะรายได้ต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ผู้มีรายได้ไม่เพียงพอได้รับความช่วยเหลือจากรัฐ และให้ผู้มีรายได้ถึงเกณฑ์ก็ต้องเสียภาษีโดยผู้เสียภาษีมีสิทธิได้รับสิทธิประโยชน์ตามกฎหมาย เสียภาษีไม่เกินจำนวนที่กฎหมายกำหนดอย่างเป็นธรรม ได้รับการปฏิบัติอย่างถูกต้องและแน่นอน ให้สามารถอุทธรณ์คัดค้านการประเมินภาษีได้ รวมทั้ง ได้รับความคุ้มครองในสิทธิส่วนบุคคลโดยมีมาตรการป้องกันความลับส่วนบุคคลด้วย

๒. คำอธิบายประกอบประเด็นที่นำเสนอในข้อ ๑

- ๑) ปัจจุบันมีการยื่นแบบเสียภาษีที่ต่ำกว่าความเป็นจริง
- ๒) ให้มีระบบฐานภาษีข้อมูลของบุคคลผู้มีเงินได้ เพื่อรับความช่วยเหลือและสิทธิประโยชน์จากรัฐ
- ๓) เพื่อให้บุคคลที่มีรายได้ต่ำได้รับความช่วยเหลือจากรัฐ
- ๔) ผู้เสียภาษีได้รับความคุ้มครองและสิทธิประโยชน์ตามกฎหมายจากภาครัฐ
- ๕) ปัจจุบันมีผู้ยื่นแบบแสดงภาษีรายได้เพื่อการเสียภาษีจำนวนน้อย จึงควรมีการกำหนดให้มีการยื่นแบบภาษีรายได้ เพื่อการช่วยเหลือได้อย่างรวดเร็ว เป็นธรรมและทั่วถึง

๓. หลักการและเหตุผลที่เสนอ

- ๑) เพื่อให้มีฐานข้อมูลจำนวนผู้อยู่ในระบบภาษีให้ถูกต้องครบถ้วน ในการวางแผนนโยบายภาษีในอนาคต
- ๒) เพื่อสร้างแรงจูงใจให้เข้ามาอยู่ในระบบภาษีและเป็นธรรม
- ๓) ขยายฐานโครงสร้างการจัดเก็บภาษี เพื่อเพิ่มรายได้ของภาครัฐและให้ครอบคลุมทุกสาขาอาชีพรองรับการใช้จ่ายของภาครัฐในอนาคต

๔. เสนอให้บรรจุในโครงการรัฐธรรมนูญภาคที่ ๑ หมวดที่ ๒ ประชาชน ส่วนที่ ๒ สิทธิเสรีภาพของพลเมือง

แบบแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการยกร่างรัฐธรรมนูญ
ของคณะกรรมการปฏิรูปการคลัง การงบประมาณ และภาษีอากร

๑. ประเด็นที่เสนอให้บรรจุในร่างรัฐธรรมนูญ (ประเด็นที่ ๒)

บุคคลมีหน้าที่เสียภาษีตามหลักความสามารถ เป็นธรรมและทั่วถึง เพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคม

๒. คำอธิบายประกอบประเด็นที่นำเสนอในข้อ ๑

๑) ขยายฐานผู้อยู่ในระบบภาษีเพื่อให้ครอบคลุมมากขึ้น ควบคู่ไปกับการจัดเก็บภาษีที่เป็นธรรมและโปร่งใส อันจะส่งผลให้ประเทศไทยสามารถแข่งขันได้

๒) เพื่อเป็นหลักประกันว่ารัฐจะออกกฎหมายภาษีที่เป็นธรรมและทั่วถึง

๓. หลักการและเหตุผลที่เสนอ

ขจัดความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรมทางเศรษฐกิจและสังคมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืนทำให้
กลไกของรัฐสามารถให้บริการประชาชนได้อย่างทั่วถึง สะดวก รวดเร็วและมีการบังคับใช้กฎหมายอย่าง
เคร่งครัดและเป็นธรรม

๔. เสนอให้บรรจุในโครงสร้างรัฐธรรมนูญภาคที่ ๑ หมวดที่ ๒...ท้องถิ่น ส่วนที่ ๓ หน้าที่พลเมือง

**แบบแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการยกร่างรัฐธรรมนูญ
ของคณะกรรมการปฏิรูปการคลัง การงบประมาณ และภาษีอากร**

๑. ประเด็นที่เสนอให้บรรจุในร่างรัฐธรรมนูญ (ประเด็นที่ ๓)

รัฐจะต้องจัดให้มีการจัดตั้ง “องค์กรอิสระ” ที่เรียกว่า คณะกรรมการนโยบายการเงินการคลังและภาษีอากรแห่งชาติที่ประกอบด้วยตัวแทนจากภาครัฐ ภาคธุรกิจ ประชาชนและภาควิชาการ เพื่อทำหน้าที่ในการวิเคราะห์ เสนอแนะ นโยบายการเงิน การคลัง ภาษีอากร และกำหนดมาตรการคุ้มครองสิทธิและคุ้มครองสิทธิของผู้เสียภาษี พร้อมเสนอแนะต่อคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมาย เพื่อเสนอเป็นกฎหมายต่อรัฐบาลหรือรัฐสภา

๒. คำอธิบายประกอบประเด็นที่นำเสนอในข้อ ๑

เพื่อให้คณะกรรมการนี้ทำหน้าที่กำกับดูแลนโยบายการเงินการคลัง งบประมาณและภาษีอากรและคุ้มครองสิทธิผู้เสียภาษีให้เป็นไปตามกฎหมาย

๓. หลักการและเหตุผลที่เสนอ

ให้มีองค์กรอิสระเพื่อกำหนดนโยบายระบบการเงิน การคลังและภาษีอากรของประเทศ และคุ้มครองสิทธิผู้เสียภาษีอากร มีระบบที่สุจริตและเป็นธรรม มีกลไกป้องกันและขจัดการทุจริตและประพฤติมิชอบที่มีประสิทธิภาพ ขจัดความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรมทางเศรษฐกิจและสังคมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

๔. เสนอให้บรรจุในโครงสร้างรัฐธรรมนูญ ภาคที่ ๓ หมวดที่ ๒ การตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ

...(องค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ องค์กรอื่นตามรัฐธรรมนูญและองค์กรตามที่รัฐธรรมนูญ ส่วนที่.....)

**แบบแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการยกร่างรัฐธรรมนูญ
ของคณะอนุกรรมการปฏิรูปการคลัง การงบประมาณ และภาษีอากร**

๑. ประเด็นที่เสนอให้บรรจุในร่างรัฐธรรมนูญ (ประเด็นที่ ๔)

รัฐพึงจัดตั้งสำนักงบประมาณแห่งรัฐสภา (Parliamentary Budget office หรือ PBO) เพื่อทำหน้าที่ศึกษาและวิเคราะห์การจัดทำงบประมาณภาครัฐ โดยมีหน้าที่ดังนี้

- 1) ทำหน้าที่ศึกษาและวิเคราะห์การจัดทำงบประมาณภาครัฐ และการติดตาม ประเมินผลการใช้งบประมาณโดยหน่วยงานของรัฐ
- 2) วิเคราะห์/ประเมินด้วยว่านโยบายเกี่ยวกับการใช้จ่ายของภาครัฐที่เสนอโดยนักการเมือง/พรรคการเมืองต่าง ๆ ในการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งจะมีผลต่อหนี้สาธารณะอย่างไร

๒. คำอธิบายประกอบประเด็นที่นำเสนอในข้อ ๑

การจัดตั้งหน่วยงานสำนักวิเคราะห์งบประมาณทำหน้าที่คล้ายสำนักงานวิเคราะห์การงบประมาณแห่งชาติ (Parliamentary Budget Office หรือ PBO) ที่เป็นอิสระมีหน้าที่ศึกษาและวิเคราะห์การจัดทำงบประมาณของภาครัฐ การติดตามและประเมินผลการใช้งบประมาณโดยหน่วยงานของรัฐ รวมถึงการรวบรวมและคำนวณหนี้สาธารณะเพื่อรายงานการเปลี่ยนแปลงหนี้เทียบกับ GDP เพื่อให้ฝ่ายต่าง ๆ ได้รับความรู้ที่หนี้สาธารณะมีแนวโน้มจะเพิ่มระดับที่เกินเพดานตามที่กำหนดในรัฐธรรมนูญหรือไม่อย่างไร หน่วยงานนี้ควรมีบทบาทในการเสนอแนะแนวทางการจัดทำงบประมาณ และวิเคราะห์/ประเมินด้วยว่า นโยบายเกี่ยวกับการใช้จ่ายของภาครัฐที่เสนอโดยนักการเมือง/พรรคการเมืองต่าง ๆ ในการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งนั้น จะมีผลต่อหนี้สาธารณะอย่างไร และมีแนวโน้มจะทำให้ระดับหนี้เกินเพดานหรือไม่

๓. หลักการและเหตุผลที่เสนอ

ให้มืองค์กรอิสระเพื่อกำหนดนโยบายระบบการเงิน การคลังและภาษีอากรของประเทศ มีระบบที่สุจริตและเป็นธรรม มีกลไกป้องกันและขจัดการทุจริตและประพฤติมิชอบที่มีประสิทธิภาพ ขจัดความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรมทางเศรษฐกิจและสังคมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

๔. เสนอให้บรรจุในโครงสร้างรัฐธรรมนูญ ภาคที่ ๓..หมวดที่ ๒ การตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ

...(องค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ องค์กรอื่นตามรัฐธรรมนูญและองค์กรตามที่รัฐธรรมนูญ ส่วนที่.....-.....

แบบแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการยกร่างรัฐธรรมนูญ
ของคณะอนุกรรมการปฏิรูปการคลัง การงบประมาณ และภาษีอากร

๑. ประเด็นที่เสนอให้บรรจุในร่างรัฐธรรมนูญ (ประเด็นที่ ๕)

รัฐพึงจัดระบบภาษีเป็น ๒ ระดับ คือ ระดับชาติและระดับท้องถิ่น และดำเนินการให้ภาษีท้องถิ่นมีรายได้มากพอสมควรแก่การใช้จ่ายของท้องถิ่น และให้มีระบบการตรวจสอบการใช้งบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีประสิทธิภาพ

๒. คำอธิบายประกอบประเด็นที่นำเสนอในข้อ ๑

หลักการสำคัญในการจัดระบบภาษี เพื่อการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นควรให้ประชาชนเข้าถึงอำนาจรัฐได้มากขึ้น เพื่อการกำกับดูแล

๓. หลักการและเหตุผลที่เสนอ

ขจัดความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรมทางเศรษฐกิจและสังคมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืนทำให้กลไกของรัฐสามารถให้บริการประชาชนได้อย่างทั่วถึง สะดวก รวดเร็วและมีการบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัดและเป็นธรรม

๔. เสนอให้บรรจุในโครงการรัฐธรรมนูญภาคที่ ๒ หมวดที่ ๕ การคลังและการงบประมาณของรัฐ ส่วนที่.....-.....

**แบบแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการยกร่างรัฐธรรมนูญ
ของคณะอนุกรรมการปฏิรูปการคลัง การงบประมาณ และภาษีอากร**

๑. ประเด็นที่เสนอให้บรรจุในร่างรัฐธรรมนูญ (ประเด็นที่ ๖)

แผนการจัดการรายรับ และแผนการใช้จ่ายของภาครัฐให้จัดทำเป็นพระราชบัญญัติ เรียกว่าพระราชบัญญัติงบประมาณประจำปี ซึ่งจะต้องได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา โดยให้เสนอหลักเกณฑ์ ขั้นตอน กำหนดเวลา วิธีการ ขอบเขตและเงื่อนไขที่สมควรใช้ในการจัดทำร่างพระราชบัญญัติ การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติและการให้ความเห็นชอบพระราชบัญญัติ ให้กำหนดไว้ในกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ และแผนการหารายรับ รายจ่ายและแผนหารายได้ชำระหนี้เงินกู้ ซึ่งรัฐบาลต้องแถลงต่อรัฐสภาว่า แหล่งที่มาของการกู้เงิน รวมถึงการกำหนดแผนในการจัดการรายได้ในรูปแบบของภาษีเพื่อนำมาชำระหนี้ เพื่อไม่ให้เกิดปัญหาหนี้สะสมของรัฐบาลชุดต่อไป เว้นแต่กรณีจำเป็นเร่งด่วน อาจดำเนินการไปพลางก่อนได้ แต่ต้องแจ้งขออนุมัติจากรัฐสภา

๒. คำอธิบายประกอบประเด็นที่นำเสนอในข้อ ๑

แม้การนำเสนอร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี กฎหมายจะกำหนดให้ต้องแสดงรายละเอียด จำแนกตามวัตถุประสงค์ กิจกรรม แผนงาน โครงการในแต่ละรายการของการใช้จ่าย แต่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องมักให้ความสำคัญกับงบประมาณรายจ่ายมากกว่ารายรับ

๓. หลักการและเหตุผลที่เสนอ

เรื่องรายได้และระบบงบประมาณ ควรมีการเสนองบประมาณแบบ ๒ ขา เนื่องจากเดิมเป็นระบบงบประมาณขาเดียว และควรให้อำนาจรัฐสภาสามารถดูการจัดเก็บภาษีทุกประเภท เพื่อการจัดเก็บที่มีประสิทธิภาพ

๔. เสนอให้บรรจุในโครงร่างรัฐธรรมนูญภาคที่ ๒ หมวดที่ ๕ การคลังและการงบประมาณของรัฐ ส่วนที่.....-.....

**แบบแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการยกร่างรัฐธรรมนูญ
ของคณะอนุกรรมการปฏิรูปการคลัง การงบประมาณ และภาษีอากร**

๑. ประเด็นที่เสนอให้บรรจุในร่างรัฐธรรมนูญ (ประเด็นที่ ๗)

การใช้จ่ายเงินแผ่นดินจะกระทำได้อีกเฉพาะที่ได้กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยงบประมาณรายจ่าย กฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ กฎหมายว่าด้วยการโอนงบประมาณ หรือกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลัง เว้นแต่ในกรณีจำเป็นเร่งด่วนรัฐบาลจะจ่ายไปก่อนก็ได้ แต่ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กฎหมายบัญญัติ

ในระหว่างที่ประเทศอยู่ในภาวะสงคราม คณะรัฐมนตรีมีอำนาจโอนหรือนำรายจ่ายที่กำหนดไว้สำหรับส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจใดไปใช้ในรายการที่แตกต่างจากที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีได้ทันที เพื่อให้สอดคล้องกับภาวะสงครามและให้รายงานรัฐสภาทราบโดยเร็ว

๒. คำอธิบายประกอบประเด็นที่นำเสนอในข้อ ๑

การใช้จ่ายเงินแผ่นดินต้องมีการอนุญาตให้รัฐบาลใช้จ่ายไปก่อน ในกรณีเร่งด่วนจำเป็น แต่ต้องรายงานให้รัฐสภาทราบโดยเร็ว

๓. หลักการและเหตุผลที่เสนอ

เพื่อให้รัฐบาลแสดงถึงความรับผิดชอบและความโปร่งใสของการใช้จ่ายเงินงบประมาณแผ่นดินที่มาจากเงินภาษีอากรและการกอบกู้หนี้สาธารณะต่อประชาชนโดยผ่านความเห็นชอบจากรัฐสภา

๔. เสนอให้บรรจุในโครงการรัฐธรรมนูญภาคที่ ๒ หมวดที่ ๕ การคลังและการงบประมาณของรัฐ ส่วนที่.....

**แบบแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการยกร่างรัฐธรรมนูญ
ของคณะอนุกรรมการปฏิรูปการคลัง การงบประมาณ และภาษีอากร**

๑. ประเด็นที่เสนอให้บรรจุในร่างรัฐธรรมนูญ (ประเด็นที่ ๘)

สำหรับเงินรายได้ของหน่วยงานของรัฐใดที่ไม่ต้องนำส่งเป็นรายได้แผ่นดิน ให้หน่วยงานนั้นทำรายงานการรับและการใช้จ่ายเงินดังกล่าว เสนอต่อคณะรัฐมนตรีเมื่อสิ้นปีงบประมาณทุกปี และให้คณะรัฐมนตรีทำรายงานเสนอต่อรัฐสภาต่อไป

๒. คำอธิบายประกอบประเด็นที่นำเสนอในข้อ ๑

๑) นักการเมืองและพรรคการเมืองควรถูกจำกัดโดยรัฐธรรมนูญไม่ให้ใช้นโยบายการใช้จ่ายของภาครัฐ (โดยเฉพาะนโยบายประชานิยม) ในการหาเสียงเพื่อให้ชนะการเลือกตั้ง และเมื่อนำมาใช้เป็นนโยบายรัฐบาลจะนำไปสู่ความเสียหายทางเศรษฐกิจอันเกิดจากภาวะการคลังและหนี้สาธารณะที่สูงเกินไป รวมทั้ง เป็นช่องทางให้นักการเมืองที่มีอำนาจรัฐมีพฤติกรรมทุจริตเพื่อตักตวงเงินเข้ากระเป๋าตนเอง กระเป๋าพวกพ้อง และเป็น “กองทุน” เพื่อใช้ในการซื้อเสียงในการเลือกตั้งรอบต่อไป

๒) รายได้บางประเภทที่หน่วยงานของรัฐไม่ต้องนำส่งเป็นรายได้แผ่นดิน ต้องให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง ทำรายงานชี้แจงเกี่ยวกับรายรับและรายจ่าย เพื่อให้สามารถตรวจสอบการใช้จ่ายเงินดังกล่าว

๓. หลักการและเหตุผลที่เสนอ

เพื่อให้รัฐบาลแสดงถึงความรับผิดชอบและความโปร่งใสของการใช้จ่ายเงินงบประมาณแผ่นดินที่มาจากเงินภาษีอากรและการก่อหนี้สาธารณะต่อประชาชนโดยผ่านความเห็นชอบจากรัฐสภา

๔. เสนอให้บรรจุในโครงร่างรัฐธรรมนูญภาคที่ ๒ หมวดที่ ๕ การคลังและการงบประมาณของรัฐ ส่วนที่.....-.....

**แบบแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการยกร่างรัฐธรรมนูญ
ของคณะกรรมการปฏิรูปการคลัง การงบประมาณ และภาษีอากร**

๑. ประเด็นที่เสนอให้บรรจุในร่างรัฐธรรมนูญ (ประเด็นที่ ๙)

ให้มีกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญเพื่อกำหนดความหมายของ “หนี้สาธารณะ” การกำหนดเพดานหนี้สาธารณะ และกำหนดตัวชี้วัดเพดานหนี้สาธารณะ

๒. คำอธิบายประกอบประเด็นที่นำเสนอในข้อ ๑

๑) เนื่องจากหนี้ภาครัฐมีทั้งหมดที่อยู่ในงบประมาณ หนี้นอกงบประมาณ เช่น หนี้ขององค์กรรัฐวิสาหกิจ กองทุนหมุนเวียนต่าง ๆ รวมทั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นต้น ดังนั้น จึงควรกำหนดอัตราเพดานหนี้ภาครัฐไว้ เพื่อป้องกันและรักษาวินัยทางการคลังของรัฐไม่ให้เกิดการใช้จ่ายเงินมากเกินไป อันเป็นการก่อหนี้ผูกพันให้กับประเทศในระยะยาว

๒) นักการเมืองและพรรคการเมืองควรถูกจำกัดโดยรัฐธรรมนูญไม่ให้ใช้นโยบายการใช้จ่ายของภาครัฐ (โดยเฉพาะนโยบายประชานิยม) ในการหาเสียงเพื่อให้ชนะการเลือกตั้ง และเมื่อนำมาใช้เป็นนโยบายรัฐบาลจะนำไปสู่ความเสียหายทางเศรษฐกิจอันเกิดจากภาวะการคลังและหนี้สาธารณะที่สูงเกินไป รวมทั้ง เป็นช่องทางให้นักการเมืองที่มีอำนาจรัฐมีพฤติกรรมทุจริตเพื่อตักตวงเงินเข้ากระเป๋าตนเอง กระเป๋าพวกพ้อง และเป็น “กองทุน” เพื่อใช้ในการซื้อเสียงในการเลือกตั้งรอบต่อไป

๓. หลักการและเหตุผลที่เสนอ

เพื่อให้รัฐบาลแสดงถึงความรับผิดชอบและความโปร่งใสของการใช้จ่ายเงินงบประมาณแผ่นดินที่มาจากเงินภาษีอากรและการก่อหนี้สาธารณะต่อประชาชนโดยผ่านความเห็นชอบจากรัฐสภา

๔. เสนอให้บรรจุในโครงสร้างรัฐธรรมนูญภาคที่ ๒ หมวดที่ ๕ การคลังและการงบประมาณของรัฐ ส่วนที่.....-.....

แบบเสนอความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการยกร่างรัฐธรรมนูญ
ของคณะกรรมการปฏิรูประบบการเงิน และสถาบันการเงิน

๑. ประเด็นที่เสนอให้บรรจุในร่างรัฐธรรมนูญ (ประเด็นที่ ๑)

ให้ธนาคารแห่งประเทศไทยมีอำนาจหน้าที่ในการกำหนดนโยบายทางการเงิน
ในการกำหนดนโยบายการเงินดังกล่าวให้ธนาคารแห่งประเทศไทยมีความเป็นอิสระจากฝ่ายบริหารและ
การเมือง
ในการนี้ ต้องกำหนดกรอบการบริหารที่สามารถชี้แจงและตรวจสอบได้ และต้องมีความรับผิดชอบ
ต่อสังคมอย่างชัดเจน

๒. คำอธิบายประกอบประเด็นที่นำเสนอในข้อ ๑

การกำหนดนโยบายการเงินของประเทศเป็นหัวใจสำคัญของการรักษาเสถียรภาพทางการเงิน ไม่มีภาวะเงินเฟ้อ
อย่างรุนแรง และมีเครื่องมือในการกระตุ้นการใช้จ่ายเพื่อความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่เหมาะสม
ช่วยส่งเสริมความเสมอภาค ลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจ แต่การกำหนดนโยบายการเงินเพื่อให้บรรลุ
วัตถุประสงค์ดังกล่าวจะต้องเป็นไปโดยอิสระ ปราศจากการแทรกแซงทางการเมือง มีความโปร่งใส แต่ขณะเดียวกัน
จะต้องสามารถตรวจสอบได้ และมีความรับผิดชอบต่อสังคมอย่างชัดเจน (มี Accountability)

๓. หลักการและเหตุผลที่เสนอ

หน่วยงานที่กำหนดนโยบายการเงินคือธนาคารแห่งประเทศไทย ต้องเป็นอิสระจากการแทรกแซง
โดยฝ่ายบริหาร แต่ต้องมีความรับผิดชอบต่อความล้มเหลวของนโยบาย ผู้บริหารนโยบายสามารถถูกปลดได้
ด้วยกลไกที่ปราศจากการแทรกแซงโดยฝ่ายบริหาร โดยการกำหนดเป้าหมายและระบบการบริหารจัดการ
ที่ชัดเจน เมื่อการบริหารจัดการนั้นประสบความสำเร็จในการบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ สามารถปลดผู้บริหารได้

๔. เสนอให้บรรจุในโครงสร้างรัฐธรรมนูญภาคที่ ๒ หมวดที่ ๒

**แบบเสนอความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการยกร่างรัฐธรรมนูญ
ของคณะอนุกรรมการปฏิรูประบบการเงิน และสถาบันการเงิน**

๑. ประเด็นที่เสนอให้บรรจุในร่างรัฐธรรมนูญ (ประเด็นที่ ๒)

รัฐต้องจัดให้มีการกำกับดูแลระบบสถาบันการเงินที่โปร่งใสและมีประสิทธิภาพ และอยู่บนพื้นฐานที่ทัดเทียมกัน เพื่อให้สถาบันการเงินมีความมั่นคง มีการแข่งขันกันเองอย่างเหมาะสม สามารถแข่งขันได้ในภูมิภาค ตลอดจนให้บริการแก่ประชาชนและภาคธุรกิจโดยทั่วถึงและเป็นธรรม

๒. คำอธิบายประกอบประเด็นที่นำเสนอในข้อ ๑

ระบบสถาบันการเงินเป็นสื่อกลางในการระดมเงิน และจัดสรรเงินเพื่อการลงทุนในการผลิตสินค้าและบริการ และส่งเสริมความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ หากสถาบันการเงินนำเงินไปลงทุนโดยไม่ระมัดระวัง ก็จะทำให้เกิดความเสียหายทางเศรษฐกิจ และบ่อนทำลายความมั่นคงของระบบสถาบันการเงิน ดังนั้นจึงต้องมีระบบการกำกับดูแลที่มีประสิทธิภาพและมีความโปร่งใส โดยไม่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงานของกลไกตลาด มีการให้บริการทางการเงินอื่น ๆ แก่ประชาชนอย่างทั่วถึง (Inclusive) และเป็นธรรม

๓. หลักการและเหตุผลที่เสนอ

ระบบสถาบันการเงินมีหน้าที่ในการให้บริการอย่างหลากหลายแก่ประชาชนและภาคธุรกิจ การให้บริการเหล่านี้จะต้องเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ มีระบบบริหารความเสี่ยงอย่างเหมาะสม เพื่อรักษาความมั่นคงของสถาบันการเงิน และสามารถให้บริการแก่ประชาชนและภาคธุรกิจทุกระดับอย่างทั่วถึง ดังนั้น รัฐจะต้องมีระบบการกำกับดูแลอย่างโปร่งใสโดยไม่ขัดต่อการดำเนินงานของกลไกตลาดและจะต้องส่งเสริมให้มีการแข่งขันอย่างเหมาะสม เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ในระยะปานกลางจะต้องทำให้ระบบสถาบันการเงินของไทยเป็นผู้นำ และประเทศไทยเป็นศูนย์กลางทางการเงินในภูมิภาค

๔. เสนอให้บรรจุในโครงร่างรัฐธรรมนูญภาคที่ ๒ หมวดที่ ๒

แบบเสนอความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการยกร่างรัฐธรรมนูญ
ของคณะอนุกรรมการปฏิรูประบบการเงิน และสถาบันการเงิน

๑. ประเด็นที่เสนอให้บรรจุในร่างรัฐธรรมนูญ (ประเด็นที่ ๓)

รัฐควรส่งเสริมสนับสนุนระบบการออมเพื่อการชราภาพ และจัดให้มีสวัสดิการสังคมแก่ประชาชนโดยรวม โดยไม่เป็นภาระเกินสมควรแก่ฐานะการคลังของประเทศ ทั้งนี้เพื่อให้ประชาชนมีความมั่นคงในชีวิต

๒. คำอธิบายประกอบประเด็นที่นำเสนอในข้อ ๑

ประเทศไทยกำลังก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ โดยไม่มีการส่งเสริมเงินออมระยะยาวเพื่อสร้างความมั่นคงในชีวิตหลังเกษียณอายุ ดังนั้น จึงควรสร้างสิ่งจูงใจการออมระยะยาว มีระบบการออมระยะยาวภาคบังคับ เช่น การจัดตั้งกองทุนสำรองเลี้ยงชีพภาคบังคับ สนับสนุนให้มีผลิตภัณฑ์ประกันชีวิต และผลิตภัณฑ์ทางการเงินที่สร้างความมั่นคงในชีวิต จัดให้มีระบบสวัสดิการที่เหมาะสมสำหรับผู้มีรายได้น้อยโดยไม่เป็นภาระทางการคลังของประเทศ

๓. หลักการและเหตุผลที่เสนอ

โครงสร้างประชากรของประเทศไทยจะเปลี่ยนเป็นสังคมผู้สูงอายุในระยะ ๒๐ ปีข้างหน้า หากไม่มีมาตรการส่งเสริมให้มีการออมระยะยาวผู้สูงอายุจะได้รับความเดือดร้อนมาก รัฐเองก็ไม่สามารถรับภาระในการให้ความช่วยเหลือได้ จึงต้องผลักดันให้มีมาตรการต่าง ๆ ทั้งจูงใจและบังคับ และมีมาตรการช่วยเหลือผู้มีรายได้น้อยตามความเหมาะสม

๔. เสนอให้บรรจุในโครงร่างรัฐธรรมนูญภาคที่ ๒ หมวดที่ ๒

แบบเสนอความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการยกร่างรัฐธรรมนูญ
ของคณะอนุกรรมการปฏิรูประบบการเงิน และสถาบันการเงิน

๑. ประเด็นที่เสนอให้บรรจุในร่างรัฐธรรมนูญ (ประเด็นที่ ๔)

รัฐควรส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้ทางการเงิน มีนิสัยในการออม มีความเข้าใจเกี่ยวกับบริการ และผลิตภัณฑ์ทางการเงิน และมีวินัยทางการเงิน

๒. คำอธิบายประกอบประเด็นที่นำเสนอในข้อ ๑

กำหนดให้มีแผนงานให้ความรู้ทางการเงินแก่ประชาชนทุกระดับ โดยเฉพาะการบ่มเพาะนิสัยในการออม การเห็นคุณค่าของเงิน และมีความเข้าใจเกี่ยวกับบริการและผลิตภัณฑ์ทางการเงินที่ส่งเสริมการออม มีจิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับสิทธิและหน้าที่ของลูกหนี้ มีความรับผิดชอบและมีวินัยทางการเงิน

๓. หลักการและเหตุผลที่เสนอ

ประชาชนโดยทั่วไปยังขาดความรู้ทางการเงินจึงไม่สามารถบริหารการเงินอย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้เกิดการใช้จ่ายเกินตัว มีหนี้สินสูง และขาดความมั่นคงในชีวิต ดังนั้น รัฐจึงต้องกำหนดให้สถาบันการเงินมีส่วนร่วมในการให้ความรู้ทางการเงินแก่ประชาชนทุกระดับ ให้รู้จักคุณค่าของเงิน บ่มเพาะนิสัยในการออม สามารถวางแผนการใช้จ่ายให้เหมาะสมกับฐานะ และมีจิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับสิทธิและหน้าที่ของลูกหนี้ ความรู้ที่ถูกต้องทางการเงินจะเป็นรากฐานสำคัญของการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน

๔. เสนอให้บรรจุในโครงร่างรัฐธรรมนูญภาคที่ ๒ หมวดที่ ๒

**แบบเสนอความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการยกร่างรัฐธรรมนูญ
ของคณะอนุกรรมการปฏิรูปเศรษฐกิจระหว่างประเทศ และประเด็นอื่นด้านเศรษฐกิจ
ในคณะกรรมการปฏิรูปเศรษฐกิจการเงิน การคลัง สถาปนาปฏิรูปแห่งชาติ**

๑. ประเด็นที่เสนอให้บรรจุในร่างรัฐธรรมนูญ

รัฐต้องจัดทำยุทธศาสตร์เศรษฐกิจแห่งชาติโดยมีเป้าหมายให้ประเทศไทยเป็นประเทศพัฒนาแล้วอย่างยั่งยืน โดยดำเนินการให้มีหน่วยงานอิสระทำหน้าที่ติดตามและประเมินผลการดำเนินการตามยุทธศาสตร์อย่างต่อเนื่อง

๒. คำอธิบายประกอบประเด็นที่นำเสนอในข้อ ๑

การปรับตัวทางเศรษฐกิจของโลกในอนาคต ทำให้กิจกรรมทางเศรษฐกิจมุ่งสู่เอเชียมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง จึงมีความจำเป็นต้องสร้างโครงสร้างพื้นฐานใหม่เพื่อรองรับความเปลี่ยนแปลงในอนาคตที่อาจกระทบต่อประเทศไทยโดยตรง รัฐจึงควรมียุทธศาสตร์ทางเศรษฐกิจของประเทศอย่างชัดเจนเพื่อวางตำแหน่งของประเทศไทยในภูมิภาคและในโลก

๓. หลักการและเหตุผลที่เสนอ (กรณีระบุให้เชื่อมโยงกับมาตรา ๒๗ ของรัฐธรรมนูญ)

เพื่อให้ประเทศไทยมียุทธศาสตร์ทางเศรษฐกิจที่ส่งเสริมให้ประเทศได้รับประโยชน์จากการเปลี่ยนแปลงในภูมิภาค และในโลก

๔. เสนอให้บรรจุในโครงร่างรัฐธรรมนูญภาคที่..... หมวดที่ ส่วนที่

ขยายเรื่องการส่งเสริมสัมพันธ์ไมตรีและความร่วมมือกับนานาประเทศ โดยเฉพาะเพื่อให้เกิดความสะดวกในการส่งเสริมการค้าการลงทุน และบรรจุเรื่องการทำสัญญาระหว่างประเทศ เพื่อให้เกิดความสะดวกต่อการค้าระหว่างประเทศของประเทศไทยในภาคที่ ๒ หมวดที่ ๒ แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ

**แบบเสนอความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการยกร่างรัฐธรรมนูญ
ของคณะอนุกรรมการปฏิรูปเศรษฐกิจระหว่างประเทศ และประเด็นอื่นด้านเศรษฐกิจ
ในคณะกรรมการปฏิรูปเศรษฐกิจการเงิน การคลัง สถาปนาปฏิรูปแห่งชาติ**

๑. ประเด็นที่เสนอให้บรรจุในร่างรัฐธรรมนูญ

รัฐต้องจัดให้มีระบบการรวมศูนย์การบริหารการเชื่อมต่อทางเศรษฐกิจกับต่างประเทศทั้งในภูมิภาคและในโลก

๒. คำอธิบายประกอบประเด็นที่นำเสนอในข้อ ๑

โครงสร้างเศรษฐกิจโลกเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่อง ในอีก ๕ ปีข้างหน้า ภูมิภาคเอเชียจะมีการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจสูงที่สุด ผู้มีรายได้ปานกลางมากกว่าร้อยละ ๕๕ ในอนาคตจะอยู่ในเอเชีย มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมผู้บริโภคอันเนื่องมาจากการขยายตัวของชนชั้นกลาง และมีการเปลี่ยนแปลงของประชากรในอีก ๕ ปีข้างหน้าอาจส่งผลให้มีการไหลออกของประชากรแรงงานจากเอเชียได้ไปเอเชียตะวันออกเป็นจำนวนมาก

นอกจากนี้การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางการค้ามีการเชื่อมโยงเป็นกลุ่มความร่วมมือย่อยต่างๆ หลากหลายและแตกต่างกันมากขึ้น การย้ายฐานธุรกิจเข้ามาในเอเชียเพิ่มมากขึ้นและไร้พรมแดน ดังนั้นประเทศไทยจึงควรมีระบบการบริหารทางเศรษฐกิจที่สามารถเชื่อมต่อกับเศรษฐกิจในภูมิภาคและโลกได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๓. หลักการและเหตุผลที่เสนอ

เพื่อให้ประเทศไทยมีระบบการบริหารจัดการเศรษฐกิจที่สามารถเชื่อมต่อกับเศรษฐกิจในภูมิภาคและในโลกที่มีประสิทธิภาพ

๔. เสนอให้บรรจุในโครงร่างรัฐธรรมนูญภาคที่..... หมวดที่ ส่วนที่

ขยายเรื่องการส่งเสริมสัมพันธไมตรีและความร่วมมือกับนานาประเทศ โดยเฉพาะเพื่อให้เกิดความสะดวกในการส่งเสริมการค้าการลงทุน และบรรจุเรื่องการทำสัญญาระหว่างประเทศ เพื่อให้เกิดความสะดวกต่อการค้าระหว่างประเทศของประเทศไทยในภาคที่ ๒ หมวดที่ ๒ แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ

**แบบเสนอความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการยกร่างรัฐธรรมนูญ
ของคณะกรรมการปฏิรูปเศรษฐกิจระหว่างประเทศ และประเด็นอื่นด้านเศรษฐกิจ
ในคณะกรรมการปฏิรูปเศรษฐกิจการเงิน การคลัง สภาปฏิรูปแห่งชาติ**

๑. ประเด็นที่เสนอให้บรรจุในร่างรัฐธรรมนูญ

รัฐต้องพัฒนาและปรับปรุงกฎหมายอย่างต่อเนื่องเพื่อให้เอื้อต่อการดำเนินยุทธศาสตร์เศรษฐกิจของประเทศไทยภายใต้การเปลี่ยนแปลงในภูมิภาคและในโลก

๒. คำอธิบายประกอบประเด็นที่นำเสนอในข้อ ๑

ความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจในอนาคตจะสร้างให้เกิดกรอบความร่วมมือใหม่ๆ รวมทั้งข้อตกลงระหว่างประเทศจำนวนมาก ประเทศไทยจึงต้องสร้างระบบกฎหมายที่สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงดังกล่าวเพื่อให้กฎหมายเป็นเครื่องมือในการส่งเสริมการทำธุรกิจของประเทศไทยกับภูมิภาคและโลกได้

๓. หลักการและเหตุผลที่เสนอ

จัดทำระบบกฎหมายเพื่อให้ประเทศไทยได้ประโยชน์จากการเปลี่ยนแปลงในภูมิภาค

๔. เสนอให้บรรจุในโครงสร้างรัฐธรรมนูญภาคที่..... หมวดที่ ส่วนที่

ขยายเรื่องการส่งเสริมสัมพันธไมตรีและความร่วมมือกับนานาชาติ โดยเฉพาะเพื่อให้เกิดความสะดวกในการส่งเสริมการค้าการลงทุน และบรรจุเรื่องการทำสัญญาระหว่างประเทศ เพื่อให้เกิดความสะดวกต่อการค้าระหว่างประเทศของประเทศไทยในภาคที่ ๒ หมวดที่ ๒ แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ